

Reparationsarbejderne kommer i Gang i tilstrækkeligt Omfang, hvilket ogsaa vil bidrage noget til Afhjælpning af den store Arbejdsløshed. Boligsørgsmaalet og Arbejdsløshedsspørgsmaalet er jo to Ting, som uvægerligt hører sammen, og hvem der vil hjælpe dér, maa være med til at yde Tilskud.

Der er talt om de frygtelige Lejligheder, det ene mørke Billede er rullet op efter det andet. Jeg tror, at ogsaa her drejer det sig om en ret slet Administration af de forhaandenværende Forhold. Hvis vi sammenligner den Procent, hvormed Lejlighedsantallet er gaaet frem, med den Procent, hvormed Befolkningen er gaaet frem, vil vi i en Række af Byer, hvor man ogsaa nu klager over Bolignød, finde, at den Stigning, der har fundet Sted i Lejlighedernes Antal, procentvis er større end den, der har fundet Sted i Befolkningstallet, og det er altsaa paa Grundlag af Forholdene, som de var i 1918 og 1912. Jeg mener, at det Udvalg, som skal overveje dette Lovforslag — det maa jo gennemgaa den mest alvorlige og nøjagtige Overvejelse i et Udvalg —, maa undersøge, hvorledes man har administreret med den Plads, man har haft til Raadighed. Thi de Tilstande, der er karakteriseret ved de mørke Billeder, som er rullet op, maa vi naturligvis søge paa bedste Maade at forhindre. Det konservative Folkepartis Stilling til Borgerne er af den Art, at vi ikke alene ønsker at give alle danske Borgere Tag over Hovedet, men vi ønsker dem alle et Hjem, og vi er alle enige om, at et Folks Sæder bestemmes af dets Boligforhold.

Niels Petersen: De af den højtærede Indenrigsminister i Begyndelsen af Aaret indledede Forhandlinger om at finde Midler og Veje til at fremme Byggeriet og afhjælpe Bolignøden er endt uden Resultat — i Bemærkningerne siger den højtærede Indenrigsminister: „for Tiden“ uden Resultat. Hvis dette betyder, at det er foreløbig, skulde der jo deri ligge et Haab om, at Forhandlingerne i en nær Fremtid vil kunne optages med Udsigt til et gunstigt Resultat; men i saa Fald skulde man tro, at det vilde være en Opgave at sørge for, at man ikke i Mellemtiden forrykkede Forholdet. Men det er jo det, der sker ved det foreliggende Lovforslag. Den højtærede Indenrigsminister foreslaar her at lade Grundejerne og Grundejerne alene nyde godt af de Penge og flere til, der burde bruges til Løsning af en stor social Opgave. Det var Tanken at gennemføre en Lejeforhøjelse paa 3½ pCt., saaledes at det Beløb, der derigennem blev

indvundet, skulde benyttes til Løsningen af denne Opgave, og dette Beløb ansaas for at være tilstrækkeligt. Men nu byder man Husejerne en almindelig Lejeforhøjelse paa 5 pCt.! Denne Forhøjelse af Lejen fra 30 til 35 pCt. over Huslejen i 1914 er vistnok for længst praktiseret i de allerfleste Tilfælde. Men den omtalte Bestemmelse vil ganske utvivlsomt virke som en Stimulans til at sætte Lejen endnu højere op, og den vil i de — antagelig kun faa — Tilfælde, hvor en Forhøjelse til 35 pCt. ikke har fundet Sted, bevirke, at Husejerne benytter Lejligheden til at fremtvinge en Forhøjelse. Det er overfor de daarligste Grundejere, det er med Hensyn til de slettest vedligeholdte Lejligheder, at Nævnene ikke har villet gaa med til en Forhøjelse til 35 pCt.; og nu sætter man en Præmie paa de daarligste Husejere, paa de daarligst vedligeholdte Lejligheder og siger: Lad os nu faa denne Forhøjelse fra 30 til 35 pCt. gennemført.

At Lejen allerede er kommet saa højt op, ja, gennemgaaende er naaet op over de 35 pCt., er der, som jeg før sagde, neppe nogen Tvivl om. Der er opnaaet en saadan Leje, at Grundejerne gennemgaaende ikke har noget som helst at beklage sig over; saa gennem Lov at aabne en let og direkte Adgang til yderligere Husleje-forhøjelser over hele Linien tager sig unægtelig i høj Grad besynderligt ud. Dette sker paa en Tid, da man altid taler om Prisfaldet, taler om, hvordan man paa alle mulige Omraader skal nedad med Priserne. Paa et Tidspunkt, da Lejerne af de forskellige Befolkningsklasser gennemgaaende tjener mindre og mindre og faar en ringere og ringere Betalingssevne, giver man Grundejerne Adgang til at sætte Lejen i Vejret. Ræsonnementet er af en saadan Art, at jeg maa indrømme, at det overstiger min Fatteevne.

Men ikke nok hermed, Lejeren skal, som det udtrykkelig hedder i det foreliggende Lovforslag, yde Ejeren fuld Dækning for den Stigning af Driftsudgifter, som hidrører fra de siden 1914 stedfundne og eventuelle fremtidige Forhøjelser af Ejendomsskatterne. Nu vil jeg sige, at det er første Gang, jeg har hørt Skatter betegnet som Driftsudgifter. Hvis en Forretningsmand kunde sige, at nu er Skatterne forhøjet, og derved er mine Driftsudgifter forhøjet, og saa maa jeg have Dækning derfor, vilde det jo være ret bekvemt for ham. Men jeg tror ikke, den højtærede Minister kan give andre end netop Grundejerne Anvisning paa at anvende denne